Der Druck ist unter der Bedingung gestattet, daß nach Beendigung Desselben die vorgeschriebene Anzahl von Exemplaren bei dem Dorpatschen Censur-Comité eingereicht werde.

Dorpat d. 13. April 1850.

Censor Samson.

Reinowadder Rebbane.

Üks ennemuistene jut.

Ellajade majja-pidde, rändamise-kuijo, teggo:
Andwad öppetuse idde, näitwad peeglist sino näggo.

1.

Nellipühhi keña pidde olli käes; lehhitamas nurm ja mets, — öiekesi otsutamas; rünkal ja kõrgel, leppikus ja põesastikkus tõusis linnu rõemo-laul; öpik üidis õitsewa tominga ladwas, lõukene löritas pilwe lautusel. „Asud, luhhad, arrud, sood“ seisid lille katte al, lahkelt läikis kõrgel taewas, neio ehtes paistis Ma.

Lõukoer, ellajade kuñingas, koggus oña allamid kokko; sõñum lendas üle Ma iggale pole ja üidis köik riigi-ellokad kuñinglikko aujärje ette. Wallitseja kässo peale töttasid karwased ning sulgis issandad ulgakeste teele ja tullid senna kõrgejalg kurg, kirjo pas-katraat, kõrwe karjapois karro, Läne lambuline hunt, määr — lianiñega Irmabbe, ja üks otsata parw muid suri ja weikid loomi; sest kuñingas ihkas üllemade riigi-issandadega nõu piddada ja awwalikkult kohhut möista. Köik ollid tulnud ja ei piddand käsko möda keddagi puduma, agga siiski pudus üks — Reinowadder rebbane, se kelm, kes kül teadis kui paljo teña wiimsid koerustikkusi kuñinga kõrwa olli tunginud. Ja kuidas kurri süddametunnistus ikka walgust ning päwa pelgab, nönda pelgas kawwal reb-

Reinowadder Rebbane, 1850 , lk. 1101